

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 07 stycznia 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko A. Z. (poprzednie nazwisko R.)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. Z. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 2 336,81 złotych (dwa tysiące trzysta trzydzieści sześć złotych osiemdziesiąt jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 30 maja 2017 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej A. Z. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 1 017 złotych (jeden tysiąc siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 1946/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 maja 2017 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanej A. Z. (poprzednie nazwisko R.) kwoty 2 336,81 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 30 maja 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że na podstawie umowy numer (...) wykonał na rzecz pozwanej A. Z. (poprzednie nazwisko R.) naprawę pojazdu marki V. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) i wystawił pozwanej z tego tytułu fakturę numer (...). Powód nabył również wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z faktury numer (...) związaną z przedmiotową naprawą. Nadto, jak wskazał powód, ubezpieczyciel wypłacił mu odszkodowanie obejmujące koszty naprawy pojazdu w kwocie 10 160,06 złotych netto, wobec czego do zapłaty przez pozwaną A. Z. (poprzednie nazwisko R.) pozostaje kwota odpowiadająca podatkowi VAT będąca przedmiotem sporu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 21 czerwca 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 3429/18 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwana A. Z. (poprzednie nazwisko R.) wniosła o oddalenie powództwa w uzasadnieniu wskazując, że od dnia 01 marca 2017 roku prowadzi działalność gospodarczą zwolnioną z podatku

VAT i przed zawarciem umowy z powodem podpisała na druku powoda oświadczenie, że nie jest płatnikiem tego podatku i nie ma możliwości odliczenia podatku z faktur dokumentujących naprawę pojazdu w związku z zaistniałą kolizją. Nadto pozwana podniosła, że faktura została wystawiona na leasingobiorcę (pозwaną), rozliczenie ze strony ubezpieczyciela sprawcy szkody powinno zatem nastąpić w kwocie brutto, a nie w kwocie netto, w przeciwnym razie naruszona zostaje zasada pełnego odszkodowania, co prowadzi do absurdałnej sytuacji, kiedy to poszkodowany użytkownik samochodu nie będący winnym kolizji drogowej musi z własnych środków opłacić wartość podatku VAT (nie mając możliwości jego zwrotu).

Pozwana wskazała także, że mimo, iż prowadzi działalność gospodarczą, powinna być traktowana jak konsument, zaś zapisy umowy, na które powołuje się powód mogą mieć charakter tzw. klauzul abuzywnych, nie ulega bowiem wątpliwości, że gdyby pozwana wiedziała o rzeczywistej przyczynie takiej właśnie konstrukcji umowy, jej decyzja w zakresie skorzystania z usług powoda mogłaby być inna.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 kwietnia 2017 roku miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki V. model (...)o numerze rejestracyjnym (...).

Właścicielem tego pojazdu był (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., zaś jego użytkownikiem (jako leasingobiorca) – A. Z. (poprzednie nazwisko R.) prowadząca działalność gospodarczą.

A. Z. (poprzednie nazwisko R.) nie jest podatnikiem czynnym VAT. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. jest uprawniony do odliczenia 100% podatku VAT.

Sprawca szkody ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej V. (...) z siedzibą w W..

niesporne, a nadto: zaświadczenie – k. 45 akt, oświadczenie – k. 46 akt

W dniu 05 maja 2017 roku A. Z. (poprzednie nazwisko R.) zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową z siedzibą w W. (w zakresie części) oraz (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (w zakresie usługi) umowę zlecenie numer (...), na podstawie której zleciła wykonawcy m. in. przeprowadzenie określonych w umowie prac naprawczych pojazdu marki V. model (...)o numerze rejestracyjnym (...).

Na podstawie zawartej umowy A. Z. (poprzednie nazwisko R.) upoważniła także wykonawcę do występowania w jej imieniu przed ubezpieczycielem w sprawach związanych z uzyskaniem odszkodowania (§ 2 ust. 4) oraz do odbioru przyznanego odszkodowania z tytułu szkody w pojeździe marki V. model (...)o numerze rejestracyjnym (...) przyznanego przez ubezpieczyciela sprawcy szkody w kwocie określonej w fakturach wystawionych przez wykonawcę i zaliczenia otrzymanej kwoty na poczet wynagrodzenia z tytułu niniejszej umowy (§ 4 ust. 2)

Zgodnie z § 3 ust. 3 umowy zlecająca naprawę A. Z. (poprzednie nazwisko R.) zobowiązała się do zapłaty podatku VAT wynikającego z naprawy (w kasie gotówką lub kartą płatniczą).

W § 4 ust. 5 umowy strony zastrzegły, że w przypadku jakichkolwiek potrąceń w wypłacie odszkodowania przez ubezpieczyciela wyłaconą różnicę pomiędzy fakturą a wypłaconym odszkodowaniem pokrywa zlecający. Zgodnie zaś z § 4 ust. 8 umowy w przypadku, gdy właściciel lub użytkownik jest podatnikiem podatku VAT, a w konsekwencji czego ubezpieczyciel będzie wypłacać odszkodowanie w kwocie netto, obowiązek uregulowania kwoty wynikającej z tego podatku spoczywa na zamawiającym.

umowa zlecenie – k. 6-7 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. dokonali naprawy pojazdu marki V. model (...)o numerze rejestracyjnym (...)

zgodnie z zaakceptowaną przez (...) spółkę akcyjną V. (...) z siedzibą w W. kalkulacją naprawy i zleceniem z dnia 05 maja 2017 roku.

Za wykonaną usługę (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. wystawił A. Z. (poprzednie nazwisko R.) w dniu 15 maja 2017 roku fakturę VAT numer (...) na kwotę 8 497,96 złotych brutto (6 908,91 złotych netto, podatek VAT – 1 589,05 złotych), z terminem płatności do dnia 22 maja 2017 roku.

Za wykonaną usługę (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawił A. Z. (poprzednie nazwisko R.) w dniu 15 maja 2017 roku fakturę numer (...) na kwotę 3 998,91 złotych brutto 3 251,15 złotych netto, podatek VAT – 747,76 złotych), z terminem płatności do dnia 29 maja 2017 roku.

Powyższe faktury zostały przekazane do (...) spółki akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. jako ubezpieczyciela sprawcy szkody, który po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznał odszkodowanie w kwocie 10 160,06 złotych, tj. według kosztów naprawy netto wynikających z faktur wskazując, że właściciel pojazdu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. jest płatnikiem podatku VAT korzystającym z pełnego zwolnienia od podatku VAT.

kalkulacja kosztów naprawy – k. 10-12, 13-19 akt, informacja o kosztach naprawy – k. 9 akt, faktury – k. 20, 21 akt, decyzja – k. 43, potwierdzenie przelewu – k. 23 akt

Pojazd marki V. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) został przez A. Z. (poprzednie nazwisko R.) odebrany w dniu 17 maja 2017 roku bez jakichkolwiek zastrzeżeń co do przeprowadzonej naprawy.

niesporne, a nadto: oświadczenie – k. 8 akt

W dniu 08 lutego 2018 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (jako nabywca) zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową z siedzibą w W. (jako zbywającym) umowę przelewu wierzytelności przysługującej zbywającemu wobec A. Z. (poprzednie nazwisko R.) z tytułu zapłaty za naprawę pojazdu w związku ze szkodą komunikacyjną w pojeździe marki V. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) w kwocie 1 589,05 złotych stanowiącej różnicę pomiędzy wypłaconym odszkodowaniem a kosztami określonymi w fakturze numer (...).

umowa przelewu wierzytelności pieniężnej – k. 22 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kilkakrotnie wzywał A. Z. (poprzednie nazwisko R.) do zapłaty kwoty 2 336,81 złotych tytułem pozostałej części kosztów naprawy odpowiadającej podatkowi VAT.

A. Z. (poprzednie nazwisko R.) nie uregulowała powyższej należności.

wezwania do zapłaty wraz z dowodami nadania i odbioru – k. 24-29 akt

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie była przez nie kwestionowana i które nie budziły wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności, w szczególności Sąd nie oparł się na przedłożonych przez pozwaną wydrukach ze stron internetowych oraz stanowisku Rzecznika Finansowego mając na uwadze, że nie jest związany zawartymi tam poglądami prawnymi, tym bardziej, że sytuacja leasingobiorcy jest inna w przypadku odszkodowania pokrywającego koszty naprawy pojazdu (gdzie poszkodowanym jest właściciel pojazdu, leasingodawca) i w przypadku odszkodowania pokrywającego koszty najmu pojazdu zastępczego (gdzie poszkodowanym jest leasingobiorca).

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanej A. Z. (poprzednie nazwisko R.) kwoty 2 336,81 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 30 maja 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, swoje roszczenie wywodząc z łączącej go z pozwaną umowy zlecenia numer (...) na naprawę pojazdu marki V. model (...) o numerze rejestracyjnym (...), faktu prawidłowego wykonania naprawy tego pojazdu oraz uzyskania od ubezpieczyciela sprawcy szkody jedynie częściowego wynagrodzenia za przeprowadzoną naprawę, tj. w kwocie netto. Dochodzona niniejszym pozwem kwota stanowi więc różnicę między kwotą uiszczoną na rzecz powoda przez ubezpieczyciela a kwotą stanowiącą koszty naprawy pojazdu wynikającą z faktur i odpowiada wartości należnego podatku VAT.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zasadniczo okoliczności sprawy pozostawały między stronami bezsporne. Strony były zgodne co do tego, że zawarły wskazaną przez powoda umowę zlecenia naprawy pojazdu użytkowanego przez pozwaną oraz że ubezpieczyciel wypłacił stronie powodowej odszkodowanie w kwocie 10 160,06 złotych stanowiące pokrycie kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu w kwocie netto.

Pozwana A. Z. (poprzednie nazwisko R.) kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu wskazała, że prowadzi działalność gospodarczą zwolnioną z podatku VAT i przed zawarciem umowy z powodem podpisała na druku powoda oświadczenie, że nie jest płatnikiem tego podatku i nie ma możliwości jego odliczenia z faktur dokumentujących naprawę pojazdu w związku z zaistniałą kolizją. Nadto pozwana podniosła, że faktura została wystawiona na leasingobiorcę (pozwaną), rozliczenie ze strony ubezpieczyciela sprawcy szkody powinno zatem nastąpić w kwocie brutto, a nie w kwocie netto. Pozwana wskazała także, że mimo, iż prowadzi działalność gospodarczą, powinna być traktowana jak konsument, zaś zapisy umowy, na które powołuje się powód mogą mieć charakter tzw. klauzul abuzywnych, nie ulega bowiem wątpliwości, że gdyby pozwana wiedziała o rzeczywistej przyczynie takiej właśnie konstrukcji umowy, jej decyzja w zakresie skorzystania z usług powoda mogłaby być inna.

W tym miejscu odnosząc się do powyższego zarzutu pozwanej wskazać należy, że brak jest jakichkolwiek podstaw do traktowania pozwanej jako konsumenta, przepisy definiujące konsumenta i przedsiębiorcę są bowiem jednoznaczne i w sytuacji, gdy pozwana prowadzi działalność gospodarczą dokonując czynności prawnych z nią związanych (w tym dotyczących przedmiotu leasingu), w takiej sytuacji występować może ona jedynie w roli przedsiębiorcy ze wszystkimi tego konsekwencjami. Jednocześnie nie sposób także dopatrzeć się u pozwanej wady oświadczenia woli w postaci błędu przy zawieraniu umowy, pozwana na żadnym etapie postępowania nie składała oświadczeń o uchyleniu się od skutków prawnych zawartej umowy z uwagi na tę wadę oświadczenia woli, przy czym wskazać należy, że nie ma błędu np. jeżeli oświadczający znał otaczającą go rzeczywistość i rozumiał okoliczności zawieranej umowy, ale wyciągnął z nich niewłaściwe wnioski i podjął niesłuszną, czy też niekorzystną dla siebie decyzję. Błąd bowiem polega na nieprawidłowości widzenia, a nie na nieumiejętności przewidywania i wnioskowania.

Jednocześnie wyjaśnienia wymaga, że nie budzi w doktrynie i orzecznictwie dotyczącym zasad odpowiedzialności cywilnej za szkodę związaną z ruchem pojazdu mechanicznego wątpliwości, że w przypadku pojazdów, co do których zawarto umowę leasingu w razie uszkodzenia takiego pojazdu, poszkodowanym w zakresie kosztów naprawy tego pojazdu jest właściciel, a zatem w niniejszej sprawie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., korzystający z prawa do pełnego odliczenia podatku VAT. Wobec tego należne mu odszkodowanie z tego tytułu – kosztów naprawy – jest odszkodowaniem w kwocie netto. W przypadku uszkodzenia pojazdu leasingowanego korzystający (w niniejszej sprawie pozwana) nie jest poszkodowanym, albowiem nie jest właścicielem rzeczy, a jedynie jej posiadaczem zależnym i tym samym nie ona doznaje szkody z tego tytułu w swoim majątku. Jednocześnie art. 709⁷ k.c. nakładający na korzystającego (pozwaną) obowiązek utrzymywania rzeczy w należyтым stanie, w szczególności poprzez dokonywanie jej konserwacji i napraw niezbędnych do zachowania rzeczy w stanie niepogorszonym nie dotyczy napraw szkód wyrządzonych w przedmiocie leasingu przez osoby trzecie. Za takie uszkodzenia rzeczy (przedmiotu leasingu) leasingobiorca nie odpowiada (tak A. Kidyba, Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania – część szczególna, wersja elektroniczna). Kluczowym zatem dla oceny rozliczenia podatku VAT jest status podatkowy właściciela pojazdu – (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., przy

czyż korzystanie przez niego z prawa do pełnego odliczenia podatku VAT (100%) nie było sporne. W związku zaś z tym, że najistotniejszy był status prawno – podatkowy poszkodowanego – osoby uprawnionej do odszkodowania – leasingodawcy, a nie leasingobiorcy (pозwanej), bez znaczenia pozostawał fakt wystawienia faktur za naprawę pojazdu na użytkownika pojazdu – pozwaną A. Z. (poprzednie nazwisko R.), która nie jest podatnikiem podatku VAT (to samo dotyczy także użytkownika, który ma prawo jedynie do częściowego odliczenia tego podatku).

Na marginesie jedynie wskazać należy, że również w żadnej mierze zawarta przez pozwaną a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowa leasingu i zawarte tam ewentualnie ustalenia odnośnie pokrywania kosztów naprawy pojazdu nie mogłyby oddziaływać na zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawy szkody – źródłem bowiem obowiązku wypłaty odszkodowania nie jest umowa leasingu, a czyn niedozwolony sprawcy szkody, z którym ubezpieczyciela łączyła umowa OC.

W tej sytuacji bez znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, która dotyczy odszkodowania obejmującego koszty naprawy pojazdu i odpowiedzialności pozwanej za zapłatę pozostałej części należności za naprawę w postaci równowartości podatku VAT – pozostaje okoliczność zakresu zwolnienia, z którego korzysta pozwana będąca leasingobiorcą zlecającym przedmiotową naprawę, gdyż to nie ona w związku z naprawą pojazdu ma status poszkodowanego, lecz właściciel pojazdu i to zakres jego zwolnienia wyznacza zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela sprawy szkody z tego tytułu (tak również Sąd Rejonowy w Toruniu w wyroku z dnia 29 sierpnia 2018 roku, sygn. akt V GC 824/18). Skoro zatem właściciel uszkodzonego pojazdu marki V. model (...)o numerze rejestracyjnym (...) – (...)spółka akcyjna z siedzibą w W. miał prawo do odszkodowania w kwocie netto (z uwagi na uprawnienie do odliczenia 100% wartości podatku VAT), pozwany ubezpieczyciel jedynie w takim zakresie zobowiązany był tę szkodę pokryć

W ocenie Sądu zapisy umowy zawartej pomiędzy stronami jasno i precyzyjnie określają natomiast także zakres odpowiedzialności pozwanej. Jego doprecyzowaniem jest § 3 ust. 3 umowy wskazujący wprost i wyraźnie, że zlecająca naprawę A. Z. (poprzednie nazwisko R.) zobowiązana jest do zapłaty podatku VAT wynikającego z naprawy (w kasie gotówką lub kartą płatniczą). Głównym celem zawarcia w umowie analizowanych zapisów było bowiem niewątpliwie zapewnienie powodowi pokrycia wszelkich różnic w płatnościach za wykonane prace. Wskazać bowiem w tym miejscu należy, że powód nie ma legitymacji prawnej do domagania się od ubezpieczyciela pokrycia pozostałej do zapłaty kwoty podatku VAT, gdyż nie wiąże go z ubezpieczycielem żaden stosunek prawny (powód został jedynie uprawniony do odbioru odszkodowania, poszkodowany właściciel pojazdu nie dokonał przelewu wierzytelności z tytułu odszkodowania na rzecz powoda) i co więcej, ubezpieczyciel zgodnie z zasadą przyjętą powszechnie w orzecznictwie, pokrył szkodę wypłacając odszkodowanie w kwocie netto, jako że poszkodowany – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. korzysta z odliczenia podatku VAT w pełnej wysokości. W tej sytuacji nieuzasadnione są oczekiwania pozwanej, że naprawa pojazdu, z którego korzysta i którą zleciła, powinna odbyć się częściowo kosztem majątku powoda. Bezspornie powód wykonał swoje zobowiązanie i zgodnie z umową zlecenia naprawił pozwaną uszkodzony pojazd, a więc pozwana korzysta z jego pracy, wobec czego to pozwana zobowiązana jest rozliczyć się z powodem za tę naprawę o określonej przeciwie wartości. Nie może być przeciwie tak, że naprawa o określonej wartości została wykonana, a pozwana, która ją zleciła, pokryła jej wartość jedynie w części (odpowiadającej wypłaconemu przez ubezpieczyciela odszkodowaniu), oczekując, mimo iż korzysta z tej naprawy (bo ma przeciwie pojazd naprawiony), że w pozostałym zakresie koszty te przejmie na siebie wykonawca naprawy (powód).

A zatem przyjmując należy, że skoro dotychczas powód uzyskał pokrycie kosztów naprawy zleconej przez pozwaną A. Z. (poprzednie nazwisko R.) w kwocie w kwocie 10 160,06 złotych (wypłaconych zasadnie przez ubezpieczyciela jako kwota netto) i nie pokrywają one w całości kosztów naprawy pojazdu marki V. model (...)o numerze rejestracyjnym (...) wynikających z wystawionych faktur, którą to naprawę zleciła sama pozwana, to zgodnie z § 3 ust. 3, § 4 ust. 5 oraz § 4 ust. 8 zdanie pierwsze umowy, który wprost stanowi, że w razie wypłaty przez ubezpieczyciela odszkodowania w kwocie netto, to zlecającego (w analizowanej sprawie więc stroną pozwaną) obciążać będzie obowiązek uregulowania kwoty wynikającej z tego podatku, nie było wątpliwości, że to pozwana, obciąża obowiązek zapłaty pełnej kwoty

podatku VAT wynikającej z faktur i pozostaje to zupełnie bez związku z okolicznością dotyczącą wysokości podatku, do odliczenia której pozwana jest uprawniona (bądź nie jest).

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd uznał powództwo za uzasadnione w całości zasądając na podstawie art. 734 k.c. w zw. z art. 735 k.c. w zw. z § 3 ust. 3, § 4 ust. 5 oraz § 4 ust. 8 zdanie pierwsze umowy w zw. z art. 4a i art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684) od pozwanej A. Z. (poprzednie nazwisko R.) na rzecz powoda kwotę dochodzoną niniejszym pozwem wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 30 maja 2017 roku do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. zasądając od pozwanej A. Z. (poprzednie nazwisko R.) na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 1 017 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się kwoty: 900 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (na podstawie § 2 punkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018, poz. 265), 100 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu oraz 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 13 stycznia 2019 roku